

Dkt. Ayo Adewuya , 2 Wakorintho, Kipindi cha 8, 2 Wakorintho 7, Rufaa ya Haraka

© 2024 Ayo Adewuya na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 8, 2 Wakorintho 7, Rufaa za Haraka.

Tunaanza kuangalia 2 Wakorintho 7. Katika kipindi kilichopita, tuliishia na 2 Wakorintho 6, na tukaangalia 6.14, lakini kwa kweli, kifungu hicho, upotofu huo, unafikia 7:1. Kwa hivyo, sehemu mpya ingeanza kutoka 7:2. Kwa hivyo, hebu tuzungumzie haraka kuhusu 7:1, ambapo Paulo anazungumzia kuhusu kuwa na ahadi hizi kuu: tunahitaji kujisafisha na uchafu wote na uchafu, tukikamilisha utakatifu katika kumcha Mungu.

Kwa kuwa tuna ahadi hizi, wapenzi, na tujitakase na kila unajisi wa mwili na roho, tukikamilisha utakatifu katika kumcha Mungu. Unaona, mstari huo unamalizia upotovu unaoanza katika 6:14. Kwa hivyo Paulo anahitimisha upotovu. Kwa hivyo, anasema, kwa bahati mbaya, hilo limeachwa katika NIV, lakini linapaswa kuwa hapo.

Paulo anafupisha rufaa zote zilizotangulia. Alisema kwa msingi wa ahadi hizi kuu, ahadi hizo ni zipi? Pale ambapo Mungu anasema, mtakuwa wanangu, mimi nitakuwa Mungu wenu, nanyi mtakuwa wanangu, nanyi mtakuwa binti zangu pia. Nami nitakuwa baba yenu, nanyi mtakuwa wanangu wa kiume na wa kike, asema Bwana Mwenyezi.

Alisema, Nitawakaribisha. Kwa hivyo, Paulo anasema, kutokana na ahadi hizi, tunahitaji kutembea katika njia inayolingana na wito wetu. Kwa hivyo, anawaita marafiki wapendwa, na hilo linavutia sana.

Sasa, fikiria kuhusu watu wanaompinga, na Paulo anawaita marafiki wapendwa. Kigiriki ni agapetoi , mpendwa, ambalo hutumiwa mara kwa mara na Paulo kwa wale ambao anafurahia uhusiano wa karibu na wa kirafiki nao. Na bado Paulo anawaita watu hawa marafiki wapendwa, wapendwa.

Unaona, Paulo anaunga mkono mawaidha yake ya ufunguzi na mwisho katika 6:14 na 7:1 kwa hoja zilizojengwa kwa upole sana kutoka vifungu mbalimbali vya maandiko. Lakini sasa anatoa wito wa kuishi maisha ya kimaadili, na anasema, tujitakase. Mawaidha kama hayo hayana nguvu nyingi kama amri, lakini bado ni jambo ambalo bado tunahitaji kufanya.

Wanawaalika hadhira kujiunga na mwandishi katika kufuata matarajio ya pamoja. Alisema safisha. Inafurahisha sana kwamba neno safisha au safisha hapa kwa

kawaida huanzia katika kile tunachokiita mazingira ya kitamaduni, katika mazingira ya ibada.

Inatumika katika injili, kwa mfano, kwa ajili ya uponyaji wa ukoma, inapozungumzia utakaso. Lakini hapa, wigo wake umepanuliwa ili kujumuisha utakaso wa maadili, na anasema, tujitakase na kila unajisi wa mwili na roho. Neno linalotumika kwa unajisi hapa kwa Kigiriki linatumika hapa tu katika Agano Jipya, molusmou .

Linatumika hapa mara moja tu katika Agano Jipya, na linarejelea uchafu wa kiadili na kiroho unaotokana na kushiriki katika desturi za kipagani. Na Paulo anatumia mwili na roho katika usemi wa kila unajisi wa mwili na roho. Paulo anatoa kauli kwamba hakuna sehemu yoyote ya maisha yetu ambayo haitakiwi kuguswa na nguvu ya utakaso ya damu, mwili, na roho, ambayo ndiyo tunayoiita mzunguko wa mtu mzima.

Kwa maneno mengine, unaweza kusema kwamba ingawa moyo na roho yangu ni mali ya Mungu, naweza kufanya chochote ninachotaka kufanya na mwili wangu. Katika Warumi sura ya 12, anasema kitu kile kile: mnamtolea Mungu miili yenu kama dhabihu iliyo hai, inayokubalika tu, ambayo ni ibada yenu yenye maana, wala hamifuati dunia. Unaona, Paulo hatumii mwili na roho hapa kama kinyume cha kanuni za maadili, hapana.

Badala yake, anatumia mwili na roho hapa kwa njia maarufu ili kuelewa mtu mzima, anayeonekana kimwili na kiroho. Paulo anatoa wito wa usafi kamili wa kimaadili ambao utaathiri maisha yote ya Wakorintho, maisha yetu yote. Katika shule zetu za Jumapili, tunaimba pamoja na watoto, kichwa changu, mabega yangu, magoti yangu, vidole vyangu vya miguu, kichwa changu, mabega yangu, magoti yangu, vidole vya miguu; vyote ni vya Yesu.

Hilo ndilo hasa Paulo analosema hapa. Kila sehemu yetu inapaswa kusafishwa. Ninapenda jinsi John Wesley anavyosema; anaita utakaso kusafishwa kutokana na dhambi ya nje na ya ndani katika kila kipengele cha maisha yetu.

Sasa, usije ukajiuliza, je, aina hii ya utakatifu inawezekana? Acha nitoe kauli tu. Chochote Mungu anachoamuru katika maneno yake, roho yake hutuwezesha. Mungu akituamuru kufanya jambo fulani, unaweza kuwa na uhakika atatuwezesha kufanya jambo hilo.

Mungu si kama Farao, ambaye angewaambia wana wa Israeli waende wakakate matofali lakini hawapatii majani. Kwa hivyo, kila kitu tunachohitaji ili tuwe kile ambacho Mungu anataka tuwe, tuwe kile ambacho Mungu anataka tuwe, na tufanye kile ambacho Mungu anataka tufanye kimetolewa kwa ajili yetu. Namaanisha, neno limetolewa kwa ajili yetu, roho imetolewa kwa ajili yetu, damu imetolewa kwa ajili yetu, imetolewa kwa ajili yetu.

Kwa hivyo, usije ukajiuliza, je, hii inawezekana? Je, hii ni pai angani? Sio pai angani. Anasema tunafanya sehemu yetu. Tujitakase.

Tunajitakasa, tunafanya sehemu yetu, na tunamruhusu Mungu afanye sehemu yake mwenyewe. Na anasema, tuumalize utakatifu katika kumcha Mungu. Yaani, kuleta matokeo kulingana na mpango au lengo.

Hilo ndilo tunalohitaji kufanya. Unaona, kwa Paulo, kukamilisha utakatifu ndio kusudi la maisha ya Kikristo. Ninapenda jinsi mhubiri mkuu Adam Clark anavyosema anaposema, kupata nia yote ya Kristo ndani ya roho.

Hili ni lengo kuu la ufuatiliaji wa Kikristo wa kweli. Yaani, kuleta nia yote ya Kristo ndani ya roho. Na anasema, tukikamilisha utakatifu katika kumcha Mungu.

Hilo ni muhimu sana. Sasa tunaondoka hapo, na tunaenda kwenye sura ya 7, kuanzia mstari wa 2, ambapo Paulo anarudia rufaa yake ya ushirika. Kuna rufaa mpya.

Kwa hivyo, hizi ni rufaa za dharura. Unaona, wakati wa kuandika, Wakorintho hawakuwa na imani na Paulo na walikuwa wakimwibia moja kwa moja, ambaye aliwaleta kwa Kristo kupitia kutangaza injili. Kwa hivyo, Paulo bado alikuwa akifanya kila awezalo kurejesha imani yao, akijua vyema kwamba ukosefu wa imani katika nafsi yake ungesababisha ukosefu wa imani katika ujumbe wake.

Baada ya yote, ujumbe wowote unaaminika tu kama mjumbe. Ujumbe wowote unaaminika tu kama mjumbe. Namaanisha, mtu akisema, usiibe, na unamjua kama mwizi, unasema, basi, sahau kuhusu hilo.

Na unasema, vema, anatuambia nini? Tunajua hilo. Nakumbuka, miaka michache iliyopita, mtu fulani alikuwa akihubiri, na alikuwa akizungumzia jinsi tunavyopaswa kufunga, kufanya hivi, na kujiweka wakfu. Na bado, mtu huyu ambaye alikuwa akizungumzia sana kuhusu kufunga, unamtazama. Tumbo lake lilikuwa limefunika mkanda wake mwenyewe.

Na bado yeye ndiye anayewaambia kila mtu afunge. Ninachojaribu kusema ni kwamba Paulo alikuwa akijaribu kuwapatanisha kwa sababu alijua hatari ya kutopatana nao ikiwa wangemtilia shaka kama mtu. Bila shaka, itaathiri ujumbe anaohubiri.

Katika hili, Paulo anaendelea kutenda kama wakala wa upatanisho. Sasa, fikiria hili kwa dakika moja. Paulo anachukua hatua, ambayo ndiyo upendo hufanya.

Wakati mwingine, tunasubiri mtu mwingine aje na kutuambia kwamba anaomba msamaha au apatane nasi. Lakini upendo ambao Paulo alikuwa nao kwa Wakorintho

ulikuwa mkubwa sana kiasi kwamba hakuweza kuvumilia uchochezi huo , na alichukua hatua. Na leo, tunajua kuna mambo mengi yanayosababisha mgawanyiko kati yetu na kati yetu kama waumini, lakini kanisa lazima liendelee kuwa jumuiya ya upatanisho.

Ushirika wa watakatifu unaojulikana kwa upendo wa pande zote na uaminifu wa pamoja. Hivyo ndivyo kanisa linavyohitaji kuwa. Inasikitisha sana kwamba unaweza kupata ndani ya dhehebu dhehebu moja, na katika dhehebu hilo unapata makanisa mawili au matatu mtaa mmoja kutoka kwa mwingine, na hayana uhusiano wowote kati yao.

Na bado, wao ni wa dhehebu moja. Kizuizi kiko mbali na kila mmoja. Wachungaji hawana uhusiano wowote kati yao.

Wanachama hawana uhusiano wowote kati yao. Wanaonana kwa mashaka. Hawawezi kufanya mkutano wa pamoja pamoja.

Kwa nini? Kwa sababu wanaogopa kwamba waumini wetu wataenda kwenye kanisa lile lingine, na hawatarudi kwetu. Tunahitaji kuwa ushirika wa watakatifu unaojulikana kwa upendo wa pande zote na uaminifu wa pamoja. Sasa, anaendelea kuzungumza katika sura ya 7 kuanzia mstari wa 2 hadi wa 4. Anarudi kwenye wito wake wa kuaminiana upya, ambao alianza katika sura ya 6:11 hadi 13.

Alisema, tufanyieni nafasi mioyoni mwenu. Tufanyieni nafasi mioyoni mwenu. Kwa hivyo, kile mnachokipata katika 6, 11 hadi 13 kinarudiwa katika 7:2 hadi 4. Paulo anarudia ombi lake katika 6:13.

Katika 6:13, tayari alisema, fungueni mioyo yenu pia. Na sasa anarudia katika sura ya 7, mstari wa 2. Kwa pamoja, mistari hii inaunda rufaa ya upendo bila usawa wowote katika Agano Jipya. Huu ni rufaa ya upendo.

Tufanyieni nafasi mioyoni mwenu. Sasa, kumbuka tulisema mwanzoni mwa somo la mfululizo huu kwamba kitabu hiki ni ufunguzi ndani ya moyo wa Paulo. Ni dirisha ndani ya moyo wa Paulo.

Tulisema hivyo. Unaweza kuiona hapa. 7:2 hadi 4 inamaanisha nini, inamaanisha nini hasa? Hebu tuisome kwa ujumla.

Tupeni nafasi mioyoni mwenu. Hatukumdhulumu mtu yeyote. Hatukumdhuru mtu yeyote.

Hatukutumia vibaya mtu yeyote. Sisemi haya ili kuwahukumu. Kwa maana nilisema hapa awali kwamba mko mioyoni mwetu.

Kufa pamoja na kuishi pamoja. Mara nyingi mimi hujivunia wewe. Ninajivunia wewe sana.

Nimejawa na faraja. Nimefurahi sana katika dhiki zetu zote alipotuambia kuhusu hamu yenu na maombolezo yenu .

Bidii yako kwangu ili nijiunge tena zaidi. Unaona, maana ya 7:2 hadi 4 inawekwa wazi Paulo anapojaribu kukamilisha upatanisho wake na Wakorintho. Anaonekana kutambua maswali akilini mwao kuhusu mwenendo wake kwa sababu anasisitiza kwa kauli tatu kwamba hakumtendea vibaya mtu yeyote huko Korintho.

Hilo linatuonyesha kwamba Paulo alijua kwamba bado kulikuwa na mashaka. Kifungu hiki ni muhimu sana. Kinaangalia nyuma na mbele.

2 Wakorintho 7:2 hadi 4 inahitimisha upotovu mrefu wa Paulo ulioanza kutoka 2:14, na sasa inaendelea na simulizi la mkutano wake na Tito huko Makedonia, ulioanza katika 2:12 hadi 2:13. Kwa hivyo kwa ombi, tufanyieni nafasi mioyoni mwenu. Tafsiri nyingi huongeza neno mioyoni mwenu ili kuonyesha wazi kwamba Paulo anazungumza kutoka pale alipoishia katika 6.11. Mioyo yetu iko wazi kama New Revised Standard Version inavyotafsiri. Wakorintho lazima warudishe ikiwa kutakuwa na upatanisho.

Unaona, ushirika wa kweli unahitaji ushirikiano na uelewano. Ili ushirika uwepo kati ya watu wawili, kati ya makanisa mawili, na kati ya miili miwili, unahitaji ushirikiano na uelewano. Na Paulo yuko wazi kabisa kwa onyesho hili, onyesho hili la upendo wa pande zote.

Kwa hivyo, anawasihi wajibu vivyo hivyo. Anasisitiza kwamba hajawahi kumkosea mtu yeyote. Hivyo ndivyo alivyosema.

Hatukumkosea mtu yeyote. Hatukumharibu mtu yeyote. Unaona, Paulo anaposema hatukumkosea mtu yeyote hapa, neno makosa hapa ni neno la jumla la makosa.

Hatujamtendea mtu yeyote vibaya. Hilo ni kosa linalohusisha majeraha au kutendewa isivyo haki. Ni kufanya kinyume kabisa cha kile ambacho haki hufanya.

Na anasema hatujafanya hivyo. Kwa hivyo, Paulo hakuwatendea Wakorintho isivyo haki. Amewatendea kwa heshima, na amewatendea kama baba katika injili.

Na kisha anasema hatujamharibu mtu yeyote. Sasa, neno ufisadi linahusiana na maadili au mafundisho. Ilhali neno tulilomkosea hakuna anayezungumzia matusi au majeraha au kutendewa isivyo haki; hapa, neno ufisadi linahusiana na maadili au mafundisho.

Paulo anakataa kwamba hajawahi kuipotosha injili kwa mahubiri yake, jambo ambalo linarudi nyuma kwa alichosema: sisi si kama wengine wanaouza injili. Neno lake linatoka kwa Mungu. Kisha akasema hatujamnyonya mtu yeyote.

Hatujamdhulumu mtu yeyote. Aliposema hatujamdhulumu mtu yeyote, hiyo inazungumzia kwamba hatujamdhulumu mtu yeyote. Inashangaza kwamba Paulo atatumia kitenzi hiki hiki katika sura ya 12, mistari ya 17 hadi 18, ambapo anakana kuchukua pesa kutoka kwao kifedha.

Paulo anasema hatujawatumia vibaya. Hatujawatumia vibaya watu. Lakini anasema hatujawatumia vibaya watu, yaani, hatujawatumia vibaya.

Laiti wachungaji wengi wangeweza kusema kwa ujasiri kwamba hawajawatumia vibaya makutaniko yao leo. Hatujawashinda akili. Hatujawadanganya.

Hatujakudanganya. Hivi ndivyo kamusi inavyofafanua. Paulo anatumia kitenzi tena.

Unaona, athari ya vitenzi hivi vitatu, hakuna mtu, kuzungumzia hakuna mtu, hufanya kukataa kuwa kwa ujumla badala ya kuwa maalum. Sijamtendea mtu yeyote vibaya. Inawezekana kabisa kwamba Paulo anajibu mashtaka maalum yaliyotolewa dhidi yake.

Hilo linawezekana kabisa. Lakini hilo linabaki kuwa la kubahatisha tu. Alisema tu hakuna mtu.

Hakutaja jina la mtu yeyote. Kwa hivyo, Paulo anachofanya ni kusisitiza kutokuwa na hatia kwake ili kutoa ombi la kuaminiana. Sasa, fikiria hili kwa dakika moja.

Yesu alisema katika Yohana sura ya 8, ni nani kati yenu aliyenihukumu kwa dhambi? Kisha, fikiria kuhusu Samweli akizungumzia kuwaita watu pamoja. Alisema nimechukua ng'ombe wa nani? Nimechukua mali ya nani? Nimemdhulumu nani? Kwa hivyo, Paulo anajiweka katika kiwango sawa na kusema, tazama, mimi ni msafi na msafi kama huo. Hakusema waziwazi, lakini ni kama Yesu akisema, tazama, sijasema, ni nani kati yenu hapa anayeweza kunihukumu kwa jambo lolote? Na Paulo atasema katika 1 Wathesalonike, mnajua jinsi tulivyotenda kwa utakatifu na haki na bila lawama miongoni mwenu mnaoamini.

Na unakumbuka anachosema katika Matendo sura ya 24, mstari wa 16, ambapo anasema, katika hili najizoeza sikuzote ili niwe na dhamiri isiyo na hatia mbele za Mungu na mbele za wanadamu. Tazama, huyu ni Paulo, na anatupa mfano wa jinsi mhudumu anavyopaswa kuonekana katika suala la uadilifu. Sasa, elewa hili vizuri.

Ingawa Yesu hakuwa na dhambi, watu bado waliwashutumu. Ingawa Samweli aliishi kwa usahihi, bila shaka, alikuwa na matatizo na mwanawe, na watu bado walimwasi.

Kwa hivyo, haimaanishi kwamba watu hawatakutafutia makosa kwa sababu watu wanaweza kumtafuta mtu yeyote.

Wanaweza kuwakosoa malaika, na wanaweza kuwakosoa mtu yeyote. Lakini unaweza kuishi maisha yako sawa kwamba kwa neema ya Mungu, dhamiri yako iko safi. Sasa, Paulo anataka kuepuka kutoelewana kokote kunakowezekana na Wakorintho.

Kwa hivyo, anawahakikishia katika mstari wa 3, Sisemi hivi ili kuwahukumu. Nataka mlielewe hili vizuri. Sikuhukumuni.

Kinyume chake, ninachowatakia ni upendo wa pande zote na kujiamini kunakonifanya niweze kuwaambia kwamba mko mioyoni mwetu kufa pamoja na kuishi pamoja. Huo ndio ufunguo wa yote yanayofuata. Mko mioyoni mwetu kufa na kuishi pamoja, kama ilivyotafsiriwa na New American Standard Bible.

Hiyo ndiyo hasa inavyosema. Na kisha anaendelea, tutaishi au tutakufa pamoja nanyi. Hivyo ndivyo Biblia ya NIV inavyosema.

Inadhaniwa na wafasiri wengi kwamba Paulo anatumia tu usemi wa kawaida wa vifungo, vifungo visivyovunjwa vya uaminifu kati ya marafiki. Unaona, basi, katika mstari wa 4, unapata daraja la mpito kwa kinachofuata. Angalia chaguo la maneno la Paulo.

Chaguo hizo zinaturudisha kwenye sura za mwanzo za barua na hoja niliyoitoa kuhusu mada zitakazojitokeza baadaye katika barua. Anatumia maneno faraja, furaha, na shida, ambayo ni muhimu sana. Kama ilivyo katika sura ya 1, mistari ya 3 hadi 8, neno na mada ya faraja huenea katika aya inayofuata.

Tutaona hilo tunapoendelea. Badala ya kuwashutumu Wakorintho, Paulo anaomba wawe na ujasiri mkubwa kwao. Anatumia neno lile lile alilotumia katika sura ya 3, mstari wa 12 anapozungumzia ujasiri, parousia, ambalo linamaanisha usemi wa wazi na uwazi.

Hiyo ndiyo maana yake. Kutoka moyoni mwake wazi na usemi wake wa wazi, anaonyesha fahari yake kubwa kwa ajili yao. Sasa, kuja kwa Tito katika sura ya 7, mistari ya 5 hadi 7, kwa maana hata tulipofika Makedonia, miili yetu haikuwa na raha, bali tuliteswa katika kila njia, nje kulikuwa na ubishi na ndani kulikuwa na hofu.

Lakini Mungu, anayewafaraji waliovunjika moyo, alitufaraji sisi kwa kuja kwa Tito, na si kwa kuja kwake tu, bali pia kwa faraja aliyowafaraji ninyi. Kwa hivyo, katika mistari ya 5 hadi 7, Paulo anaendelea na simulizi la safari zake kuhusiana na kanisa la Korintho. Hizi zilikuwa zimemjia akilini mwake katika sura ya 1, mstari wa 12, hadi sura ya 2, mstari wa 13, lakini hakukamilisha hadithi hiyo.

Sasa, Paulo anarudi nyuma kukamilisha hadithi hiyo. Anageukia mabano marefu kuhusu huduma yake kuanzia 2:14 hadi 7:4, na sasa anaendelea na hadithi hiyo. Hadithi hiyo ni nini hasa? Unaona, baada ya ziara yake yenye uchungu, ambayo tunaiona katika sura ya 2, Paulo hakurudi Korintho.

Badala yake, alimtuma Tito kutoka Efeso kwenda Korintho akiwa na barua ya huzuni. Alitumaini ingepokelewa vyema, lakini aliogopa isingepokelewa. Kwa hivyo, Paulo alisafiri hadi Troa, ambapo Bwana alimfungulia mlango kwa ajili ya huduma yake, na ambapo alitarajia kukutana na Tito, ambaye alirudi na habari kutoka kwa kanisa.

Hata hivyo, Tito hakuwepo. Kwa hivyo, Paulo akawa hana utulivu, akijiuliza ni nini kilitokea. Kwa hivyo, akiwa hana utulivu, Paulo alikuwa amehamia Makedonia, akingojea kwa hamu kurudi kwa Tito.

Kwa hivyo, hapo ndipo alipowaacha wasomaji wake katika sura ya 2. Aliachana na simulizi lake la usafiri ili akubali hamu isiyozuilika ya kumsifu Mungu kwa huduma yake ya kitume. Sasa, ni nini kilimfanya avunje hilo? Kwa kweli hatujui. Kupotoka huko labda ni kwa hiari.

Namaanisha, kama Paulo angefanya siku zote. Hapa si mahali pekee ambapo Paulo anavunja. Alivunja sura ya 3 katika Warumi, na harudii sura ya 9. Anafanya hivyo wakati wote.

Paulo ni Paulo. Hebu tuseme hivyo. Lakini sasa, katika mstari wa 5, anaanzisha maelezo yake ya kile ambacho amekifanya.

Alisema, kwani hata tulipofika Makedonia, miili yetu haikuwa na raha. Anaendelea kuelezea mwili wake usiotulia. Miili yetu haikuwa na raha.

Sasa, fikiria mateso tuliyozungumzia katika sura ya 1, mstari wa 3 hadi 10. Sasa, alisema hatukuwa na utulivu, na katika sura ya 4, mstari wa 8, alisema tulikuwa tunateseka kwa kila njia. Lakini hapa sasa, alisema miili yetu haikuwa na utulivu.

Lakini tuliteswa katika kila njia. Mabishano ya nje na hofu ndani. Unajua nini? Paulo si mwanadamu.

Yeye ni binadamu kama sisi. Utulivu haukuwa sehemu yake kila wakati. Alisema sikuwa na utulivu.

Nilikuwa sina utulivu. Unajua, kutokuwa na utulivu kwa sababu gani? Wasiwasi wa kweli, kama ule wa Paulo kwa Tito na Wakorintho, huongeza uwezo wa kuteseka. Unaona, tunapokuwa na wasiwasi wa kweli, huongeza uwezo wetu wa kuteseka.

Tunaweza kuvumilia kwa sababu tuna wasiwasi wa mapenzi. Lakini Paulo haishii hapo. Nami naipenda hii.

Anasema, lakini Mungu. Haishii hapo. Lakini Mungu.

Anaanza na adui mwenye nguvu sana. Anasema, lakini, jambo linalothibitisha faraja ya Mungu maishani mwake.

Lakini Mungu. Na kila wakati unapoon hilo isipokuwa Mungu, kuna kitu kinachofuata. Uzoefu wake mwenyewe ulimfunza kwamba Mungu alikuwa baba wa huruma na Mungu wa faraja yote.

Hivyo ndivyo alivyosema katika sura ya 1, mstari wa 3. Lakini Mungu, anayewafariji waliokata tamaa, alitufariji kwa kuwasili kwa Tito, yeye anayewafariji walio wapweke. Tafsiri halisi ingekuwa kitu kama hicho. Yeye anayewafariji walio wapweke, na wanyenyekevu wanafarijiwa.

Mungu kwa uwepo wa Tito. Mungu anafafanuliwa kama mfariji. Mchanganyiko wa Paulo na Mungu unatukumbusha tofauti kubwa anayotumia katika maandishi yake.

Namaanisha, katika Waefeso, lakini Mungu. Mungu aligeuza kukata tamaa kwa Paulo bila kupumzika kuwa furaha isiyo na kikomo. Je, hilo si jambo la ajabu? Hilo ndilo Mungu anafanya.

Mungu aligeuza kukata tamaa kwa Paulo bila kupumzika kuwa furaha isiyo na kikomo. Alifanyaje hivyo? Alitufariji kwa kuja kwa Tito. Kwa kuja kwake, kufika na uwepo wake uliofuata ulileta furaha kwao.

Na si kwa kuja kwake tu, bali pia kwa faraja aliyofarijiwa nayo nanyi. Paulo alimkuta Tito, na alipomkuta, alibarikiwa sana. Alipokuwa akimtafuta Tito huko Makedonia, alisumbuka kila upande.

Lakini sasa, Tito alikuwa amekuja. Mungu, anayewafariji wale walioshushwa, alimfariji mtumishi wake kwa kuja kwa Tito. Ilikuwa ni mkutano wa furaha ulioje.

Tito alitumiwa na Mungu kumfariji Paulo kwa njia ambayo rafiki wa kweli na mshirika mwaminifu na mwenye huruma angeweza kufanya. Tito alikuwa na habari njema kwa mtume huyo. Unajua Tito alikuwa na wasiwasi gani? Faraja ya Paulo haikutokana tu na kuja kwake bali pia na faraja aliyofarijiwa nayo kwa sababu Tito mwenyewe hakujua angekutana na nini.

Mwenzake Paulo katika huduma alishiriki furaha ya mtume. Unajua, kila mara husemwa kwamba unaposhiriki tatizo, tatizo hupungua. Unaposhiriki furaha, furaha huongezeka.

Ni aina ya fomula ya hisabati, tofauti kinyume. Unashiriki tatizo, na tatizo linapungua. Unashiriki furaha, na furaha inaongezeka.

Na hivi ndivyo ilivyotokea kati ya Paulo na Tito. Tito anakuja. Mkutano wa furaha ulioje. Paulo na Tito wote wawili walifarijika na habari ambazo Tito alileta kutoka kwa Wakorintho.

Kwa hivyo, haikuwa tu kuja kwa Tito, habari alizotoa, au faraja ya Tito iliyomfariji. Anapoandika, anarejelea kwa msisitizo hamu yako. Tazama anachosema, si kwa kuja kwake tu bali pia kwa faraja ambayo alifarijiwa nayo na wewe, kwa hamu yako mwenyewe.

Unaona, Paulo alielewa shughuli hii yote ya kibinadamu kutoka kwa mtazamo wa kitheolojia kama hatimaye kazi ya Mungu. Aliona kila kitu kama kilipangwa na Mungu. Chochote sababu za mwisho na za kati, hizi zote zilisababisha furaha ya Paulo kuwa kubwa zaidi kuliko hapo awali.

Unaona, tunajifunza nini kutokana na mistari hii? Tunaona waziwazi kutokana na mistari hii kwamba mambo ya kibinadamu yaliwakandamiza mitume. Mambo ya kibinadamu, namaanisha, Paulo alikuwa mwanadamu. Yote yaliyotokea yalimletea Paulo aina ya mfadhaiko.

Lakini jambo la pili ni kwamba Mungu ana huruma kwa wanaoteseka. Hilo ndilo tunaloliona katika Isaya 49, mstari wa 13. Kisha tunaona kwamba katika nguvu zake kuu na uhuru wake wa kibinadamu wa kuondoa mfadhaiko, angeweza kusema, sifa ziwe kwa Mungu, Mungu wa faraja yote.

Mungu hutumia njia hizo. Lakini mwisho wa siku, hatimaye, ni Mungu. Sasa, tunaelekea mstari wa 8. Kuanzia mstari wa 8, tutaangalia toba ya kanisa kama matokeo ya huzuni ya kimungu.

Kuanzia mstari wa 8, kwa maana hata kama niliwahuzunisha kwa barua yangu, sijutii, ingawa nilijuta, kwa maana naona kwamba niliwahuzunisha kwa barua hiyo, ingawa kwa muda mfupi tu. Sasa nafurahi, si kwa sababu mlihuzunika, bali kwa sababu huzuni yenu iliwaletetea toba.

Kwa maana mlihisi huzuni kama ya Mungu, hata hamkudhuriwa kwa njia yoyote na sisi. Kwa maana huzuni kama ya Mungu huleta toba inayoleta wokovu na haileti majuto, bali huzuni ya kidunia huleta kifo. Kwa maana tunaona jinsi huzuni hii ya Mungu ilivyoleta ndani yenu, jinsi mlivyo na hamu ya kujitakasa, jinsi mlivyo na hasira, jinsi mlivyo na hofu, jinsi mlivyo na hamu, jinsi mlivyo na bidii, jinsi mlivyo na adhabu.

Katika kila hatua, umejithibitisha kuwa huna hatia katika jambo hili. Umejithibitisha kuwa huna hatia katika jambo hili. Unaona, Paulo alijaribu kuepuka makabiliano ya kibinafsi na Wakorintho, si kwa sababu aliwaogopa, bali kwa sababu aliamini kwamba angeweza kutatua tofauti zao, wangeweza kutatua tofauti zao kati yao wenyewe.

Kwa hivyo, kwa majuto, na katika mstari wa 8, na kwa machozi, aliandika barua yake ya nidhamu. Unaona, Paulo anajaribu kudumisha usawa dhaifu hapa. Anajaribu kwa uangalifu kukamilisha upatanisho wake na kanisa kwa kusimulia matukio yanayojulikana sana kwa Wakorintho.

Ikiwa kutokuelewana na tuhuma zote zitaondolewa kwenye uhusiano wao, historia yao lazima ifunuliwe, si kufunikwa au kufunikwa na zulia. Unaona, unaifunika zulia, au unaifunika, itaibuka tena katika ugomvi wa siku zijazo, na wakati mwingine hapo ndipo makanisa hufanya makosa. Unaona, sahau tu kuhusu hilo.

Tusahau kuhusu hilo. Tuisahau kuhusu hilo. Zungumzia kuhusu hilo.

Zungumzieni. Mkizungumzia, nyote wawili mnaweza kulia au kulia kuhusu hilo, na kisha mnaweza kusameheana, na mara tu mtakapozungumzia kuhusu hilo, halipo tena. Lakini tukilifunika tu na kusema, sawa, niko sawa, niko sawa, msizungumzie.

Zungumzia hilo. Paulo alizungumzia hilo. Kumbuka nilikuambia kwamba hii ni barua ya kichungaji, na huyu ni Paulo, mchungaji, akisema, tazama, hii ni njia ya kushughulikia masuala haya.

Kwa hivyo, anafanya nini? Anawasifu kwanza kwa sababu waliitikia vyema barua yake ya huzuni, na kisha anawahakikishia kutokuwa na hatia katika jambo hilo, na kisha anaweka vyeo kwa Wakorintho kama mshirika anayetegemeka na mwenye ufanisi na mwakilishi wao na yeye mwenyewe. Kwa hivyo, katika mchakato huo, Paulo anashughulikia kitheolojia maumivu na huzuni aliyowasababishia, kwa upande wa uhusiano wao na Mungu na kibinafsi katika uhusiano wao naye. Kwa hivyo, anawathibitishia kwamba kwa kweli ana Wakorintho moyoni mwake wa kufa na kuishi pamoja.

Kwa hivyo, unaona, kuanzia mstari wa 8 hadi 9a, Paulo anasema, kwa sababu ya hili, kwa sababu ya furaha yake mpya na isiyo na kikomo, aliandika barua iliyowasababishia huzuni kutokana na dhiki kubwa. Hivyo ndivyo anavyosema. Aliandika barua kutokana na dhiki kubwa.

Alisema, hata kama niliwasikitisha kwa barua yangu, sijutii, nilijuta, kwa maana naona kwamba niliwahuzunisha kwa barua hiyo, ingawa kwa muda mfupi tu kutokana na dhiki kubwa. Anazungumzia uchungu wa moyo.

Uchungu wa moyo. Unaona, Paulo hataji au kuelezea ziara yake iliyofutwa, ambayo tunaiona katika 1.23, lakini anataja barua pekee. Barua hii iliwasababishia maumivu na huzuni.

Paulo alikubali majina ya vyeo ili Wakorintho waweze kujua kiwango cha upendo wake kwao lakini licha ya nia yake nzuri. Kulikuwa na muda kabla ya kurudi kwa Tito ambapo mtume alijuta kutuma barua. Kwa hivyo, Paulo anasema, labda sikupaswa kutuma barua hiyo.

Lakini sasa kwa kuwa barua imefikia lengo lake alilotaka, alisema, sijutii. Barua ilipokwisha, Paulo aliituma, labda mimi nisingepaswa kuituma. Zaidi ya hayo, Tito alipokosa kurudi kwa wakati, labda nilifanya kosa kuituma barua hiyo.

Lakini barua hiyo ilitoa matokeo chanya, na anasema, Sijutii kwa sababu imefanya kazi yake. Huenda nikajuta, lakini huku mapokezi ya barua hiyo yakiwa yamekwama, alikuwa akijuta. Lakini sasa akasema, hapana, sijutii.

Paulo sasa anaweza kufurahi. Sasa nafurahi, si kwa sababu mlihuzunishwa, si kwa sababu iliwafanya wahuzunishwe, si kwa sababu mlihuzunishwa, bali kwa sababu huzuni yenu iliwaongoza kwenye toba, na kusababisha mabadiliko ya mawazo. Unajua Paulo alikuwa akisema nini; Ninafurahi sana kwamba barua hiyo ilitumiwa na Mungu kuleta huzuni na uponyaji kwa Wakorintho, jambo ambalo lilimfurahisha sana mtume mwenyewe.

Kuhusu asili ya huzuni hii, Paulo anatofautisha kati ya huzuni yake ya matibabu na toba. Toba ni mabadiliko ya akili, kabisa na kabisa, matunda ya huzuni yao. Anatumia neno toba.

Inavutia sana. Hili si neno ambalo Paulo hutumia mara nyingi. Kwa kweli, Paulo anazungumzia toba na anatumia neno toba mara nne pekee katika barua zake zote.

Unaona katika Warumi 9:10, Warumi 2:4, na 2 Timotheo 2:25, hizo ndizo sehemu pekee ambapo anatumia toba kama nomino, na kitenzi hicho kinatokea mara moja tu, yaani 2 Wakorintho 12:21. Lakini anatumia maneno tofauti hapa, huzuni na toba, lakini toba inamaanisha mabadiliko ya akili. Unaona, Paulo anapozungumzia huzuni, tofauti kati ya huzuni na toba ni kwamba huzuni inaonyesha mabadiliko ya hisia badala ya mabadiliko ya akili.

Moja ni mabadiliko ya hisia, mabadiliko ya hisia, mabadiliko ya mtazamo, lakini toba inamaanisha mabadiliko ya maisha kabisa. Huzuni inamaanisha majuto au majuto. Ya pili inamaanisha mabadiliko ya moyo, kugeuka katika mtazamo na tabia.

Sote tunajua watoto wadogo wanapokosea, na kusema, oh baba, samahani, samahani, samahani, samahani, na ndivyo ilivyo. Na kisha wanaondoka. Na kisha, dakika mbili baadaye, wanaenda na kufanya vivyo hivyo.

Ninasema, oh, samahani, samahani. Hilo silo Paulo analosema. Hilo si huzuni ya kimungu.

Namaanisha, baadhi ya watu huomba msamaha kwa sababu wamekamatwa. Lakini toba inamaanisha mabadiliko ya mtazamo. Kwa hivyo, toba ni ya kiroho.

Ni zaidi ya mabadiliko ya kiroho kuliko kihisia. Mtu anapobadilika kabisa na kabisa, badala ya toba, imani ilikuwa neno lililopendelewa zaidi la Paulo kuelezea kumgeukia Mungu katika ulimwengu wa Mataifa. Kanisa la kwanza, katika mazingira yake ya Kiyahudi, lilipendelea neno toba.

Paulo alipendelea imani. Lakini hapa na katika 12:21, Paulo anatumia istilahi ya toba kuelezea kile Wakristo hufanya ili kurekebisha chaguzi zao mbaya. Wakristo wanapofanya chaguzi mbaya, mtu anapofanya chaguzi mbaya, katika matumizi ya Paulo, unatubu.

Unaacha kabisa. Lakini hii inavutia sana. Tafadhali angalia hili.

Katika matumizi ya Paulo, toba ni kwa wale walio kanisani, si kwa wasioamini walio nje. Acha nirudie mwenyewe. Katika matumizi ya Paulo, katika vifungu ambavyo nimekuamuru, unaona kwamba toba ni kwa wale walio kanisani, si kwa wasioamini walio nje.

Hilo halimaanishi kwamba wasioamini hawatubu. Sote tulitubu, angalau ningedhani kabla hatujamjua Bwana. Lakini hapa, Paulo anatumia toba kwa waumini.

Huzuni za Wakorintho zilikuwa kwa Mungu, kama Mungu alivyokusudia. Hiyo ni, kama Biblia ya New American Standard inavyosema, ilikuwa kwa mujibu wa mapenzi ya Mungu. Huzuni za Wakorintho zilikuwa kwa mujibu wa mapenzi ya Mungu.

Na ilikuwa huzuni ya kimungu. Hivi ndivyo NRSV inavyosema. Usemi huo huo unajirudia katika mstari wa 9, mstari wa 10, na mstari wa 11.

Wakorintho hawakuumizwa kabisa kwa njia yoyote na barua ya Paulo. Hakuna hasara waliyopata katika ulimwengu wa neema. Misemo hii inaonyesha kwamba aina hii ya huzuni ambayo Paulo anazungumzia si tu kwamba inasababishwa na Mungu bali pia inawafanya watu kuona tabia ya kuchukiza ya chaguo zao na dhambi kama chukizo kwa Mungu na moyoni mwake kwa wengine na nafsi yake. Kwa hivyo, unapotubu, unageuka kabisa na kabisa.

Huzuni ambayo Paulo anazungumzia ni tofauti sana na kile ambacho ulimwengu unapitia na ambacho husababisha kifo ndani yake. Thamani kubwa ya hili ni kwamba hutoa faida za ajabu. Inaleta mabadiliko ya akili, ambayo husababisha wokovu kwa mwamini.

Hii ina maana kwamba tunapokuwa na huzuni ya kimungu kwa ajili ya chaguzi zetu na chaguzi mbaya tunazofanya, tunaongozwa kubadili mawazo yetu kuzihusu na kuchukua hatua inayofaa ya kuzikataa na kuziungama kwa Mungu. Hii inasababisha ukombozi wetu kutokana na adhabu kwa ajili yake. Kwa hivyo, Paulo anazungumzia hilo.

Kisha, katika mstari wa 10, anaandika tena kwamba maumivu yalikuwa huzuni ya kimungu; hii ni kwa sababu yalileta aina ya toba inayoongoza kwenye wokovu. Kwa hivyo, tunahitaji kuona kwamba kuna tofauti kubwa kati ya majuto, huzuni, majuto, na toba. Moja ni mabadiliko ya hisia, na nyingine ni mabadiliko ya akili.

Na kisha, katika mstari wa 11, anasema, kwa maana tazama, tazama, tazama, anasema hivyo, kwa maana tazama ni bidii gani huzuni hii ya kimungu imeleta ndani yenu. Ni hamu gani ya kujisafisha, ni hasira gani, ni hofu gani, ni hamu gani, ni bidii gani, ni adhabu gani. Katika kila hatua, mmejithibitisha kuwa hamna hatia katika jambo hili.

Hapo unamwona Paulo akisema, tazama, ilitoa kitenzi kile kile, kitu hiki. Na inavutia sana kwamba nomino zote ambazo Paulo anatumia hapa, angalia, ni hamu gani, ni hasira gani, ni hofu gani, ni hamu gani, ni adhabu gani, namaanisha, ni bidii gani, nomino hizi zote zinarudiwa na nini? Na inamaanisha tu jinsi ilivyo kubwa sana. Namaanisha, unaona, kwa sababu Paulo anairudia kwa shida, lakini yenye nguvu sana, ni bidii gani inayohusishwa nayo.

Wakorintho sasa wana hamu ya kushughulikia matatizo katika kanisa lao. Hakika, Paulo anaandika, mna hamu ya kujisafisha. Ni hamu gani ya kujisafisha.

Sasa walikuwa tayari kufanya jambo fulani kuhusu hilo. Sasa walikuwa tayari. Hapa, unamwona Paulo akiwaambia kwamba uko tayari kujiondoa lawama.

Na kisha anasema, ni hasira gani, ni hofu gani, namaanisha, hali hiyo mbaya ingeathiri uhusiano wao na Paulo na mustakabali wa kanisa. Lakini sasa wako tayari kurekebisha. Sasa, tukiendelea mbele kuona kile Paulo anasema kuanzia mstari wa 12 hadi mstari wa 16, Paulo anazungumzia kuhusu uthibitisho wa imani yake kwa Wakorintho.

Katika mstari wa 12, Paulo anaelezea kwa nini aliandika barua ya huzuni. Kwa nini na kwa nini isiwe hivyo? Hebu tuseme hivyo. Kwa hivyo, ingawa niliwaandikia, sikuwa

kwa ajili ya yule aliyetenda mabaya, wala kwa ajili ya yule aliyetendewa mabaya, bali ili bidii yenu kwa ajili yetu ionekane kwenu mbele za Mungu.

Katika mstari wa 12, Paulo anaendelea kuelezea kwa nini aliandika. Bila shaka, tukio la uchungu huko Korintho lilikuwa tukio la kuandika barua ya huzuni, lakini Paulo hakuandika ili kuelekeza umakini kwa mkosaji au kupinga kosa alilojitendea. Kwa Paulo, kulikuwa na jambo muhimu zaidi.

Kulikuwa na suala muhimu zaidi lililokuwa msingi wa yote hayo kuliko tu yule aliyefanya kosa na yule aliyeumizwa. Paulo anajitetea mwenyewe na kujitetea mwenyewe. Alikuwa amekosea, bila shaka kuihusu.

Lakini ilikuwa ni uadilifu wao wa kiroho katika suala la uhusiano wao na mtume uliokuwa hatarini. Kulikuwa na jambo zaidi lililokuwa hatarini kuliko Paulo tu kukerwa. Matatizo kanisani yalikuwa tayari yamesababisha wingu la ukosefu wa uaminifu na dharau juu ya mtazamo wa Wakorintho kwa baba yao wa kiroho.

Kwa hivyo, Wakorintho walihitaji kukumbushwa kwamba uhusiano wao na Mungu na uhusiano wao na Paulo haukuweza kutenganishwa. Kwa hivyo, jambo kubwa zaidi lilikuwa hatarini. Uhusiano wao na Mungu na uhusiano wao na Paulo uliunganishwa, na hilo lilikuwa hatarini.

Na ndiyo maana aliwaandikia. Kwa hivyo, si tu kuhusu mtu anayemkosea Paulo. Kwa hivyo, ndiyo maana hakumtaja mkosaji.

Hapana, hata kidogo. Kwa sababu kulikuwa na jambo kubwa zaidi lililokuwa hatarini, na kisha katika mstari wa 13, alisema, Kwa haya yote tunatiwa moyo.

Katika hili, tunapata faraja. Katika hili, tunapata faraja. Mbali na faraja yetu wenyewe, tunafurahi zaidi kwa furaha ya Tito kwa sababu ninyi nyote mmemtuliza akili yake.

Kwa hili, tunatiwa moyo. Unaona, Paulo sasa alikuwa akizungumza kama baba yao katika imani. Anajali sana ustawi wao wa kiroho kiasi kwamba haogopi kuwasababishia maumivu, ingawa anaumia pia kwa kufanya hivyo.

Maumivu kama hayo, yanapotumiwa na Mungu, hutoa aina ya toba inayoongoza kwenye wokovu na marekebisho ya matatizo ndani ya kanisa. Na kisha sasa anazungumzia sehemu ya mwisho ya mstari wa 13, tunafurahi zaidi kwa furaha ya Tito. Unaona, Tito hakika alipata uzoefu mzuri.

Na unamkuta Paulo akizungumzia ziara ya Tito sasa kuanzia sehemu ya mwisho ya mstari wa 13 hadi mwisho wa mstari wa 16. Paulo alikuwa tayari ameelezea furaha yake. Unaweza pia kuona jinsi alivyoitikia ripoti ya Tito.

Hiyo iko katika sura ya 7, mistari ya 5 hadi 9. Na amezingatia jibu la Wakorintho kwa barua ya huzuni. Hiyo iko katika mistari ya 9 hadi 12. Lakini hapa, Paulo anaanza tena wazo la mistari ya 6 hadi 7. Anazingatia upya uzoefu wa Tito huko Korintho.

Unaona, hapo awali, Paulo alielekeza mawazo yake kwenye faraja ambayo Tito alikuwa amempa. Sasa, anaendelea kuelezea athari nzuri ambayo mapokezi chanya ya Tito huko Korintho yalikuwa nayo kwa mjumbe wake. Kwa hivyo, Paulo anawapongeza kwa tabia yao katika jambo hilo.

Ndiyo maana anasema tunafurahi zaidi kwa furaha ya Tito; akili yake imeburudishwa na kutulizwa na ninyi nyote. Ametiwa moyo. Paulo alifurahi sana kuona jinsi Tito alivyokuwa na furaha baada ya ziara yake Korintho.

Furaha ya Paulo iliongezeka alipogundua kwamba roho ya Tito iliburudishwa na kanisa lote. Kwa hivyo, Tito alifurahi kwa sababu kanisa lilikuwa limeweka akili yake katika hali ya utulivu kabisa. Furaha ya wakati huo inaweza kuelezea kile Paulo anasema anaposema, ninyi nyote.

Alikuwa akipuuza matatizo yaliyokuwepo katika kanisa la Korintho kwa urahisi. Sasa anasema, nyote. Matatizo yaliyokuwepo katika sura ya 6, mistari ya 14 hadi 7, hayakuwa sawa.

Alisahau hayo yote. Alisema tumeburudishwa na ninyi nyote. Paulo alifurahi.

Kisha, katika mistari wa 14, Paulo anatoa sababu zaidi ya kushangilia kwake. Kwa maana kama ningekuwa nimejisifu kwenu kwake, sikuaibishwa. Lakini kama vile yote tuliyowaambia yalikuwa kweli, vivyo hivyo kujisifu kwetu kwa Tito kumekuwa kweli pia.

Ukweli wa upendo wa Paulo ulioongozwa na roho kwao ulikuwa umepenya uhalisi wa utunzaji wao kwake. Paulo hakuwa mtu wa kukata tamaa kamwe kwa neema ya Mungu katika waongofu wake. Acha nirudie mwenyewe.

Mungu hakuwa mtu wa kukata tamaa na neema ya Mungu kwa waongofu wake. Alikuwa na matumaini na matumaini kila wakati. Aliamini kwamba kujisifu kwake juu yao kutaendelea kuthibitishwa.

Badala ya kuaibika, kinyume chake, kujisifu kwa Paulo kuwahusu kulithibitika kuwa kweli. Unaona, imani ya Paulo kwa Wakorintho ilitibitishwa kwa kumpokea Tito. Tunaweza kufikiria wasiwasi wa Tito alipokuwa akisafiri kwenda Korintho.

Tito alihakikishiwa na Paulo kwamba kila kitu kingeenda sawa. Lakini sina uhakika kama Tito alikuwa na uhakika. Lakini hofu yoyote aliyokuwa nayo iliondolewa, na alikuwa na ujasiri na kutiwa moyo.

Kwa hivyo, Wakorintho hawakumkaribisha tu bali waliburudisha roho yake na kujithibitisha kuwa ndio yote ambayo Paulo alikuwa amejivunia. Utabiri wa Paulo uligeuka kuwa wa kweli kama maneno aliyokuwa amewaambia na kuwaandikia. Hakika, Tito pia anapokea baraka kubwa kutoka kwa Wakorintho kiasi kwamba upendo wake mwenyewe unafurika kwao kila anapokumbuka heshima waliyomwonyesha na utii waliotoa kwa barua ya Paulo.

Imani ya Paulo kwa wasomaji wake ilikuwa na msingi. Ilileta matokeo yaliyotamaniwa na kumletea raha. Hata hivyo, imani yake haikuwa kwao pekee.

Tazama mstari wa 15, wakati Tito anapokumbuka utii wa Wakorintho kwa Paulo na kwake mwenyewe katika kumpokea; upendo wake kwao unazidi kuwa mkubwa. Unaona hilo likionyeshwa waziwazi katika mstari wa 15. Tito alikuwa na furaha sana, na moyo wake unazidi kuwahurumia anapokumbuka utii wenu nyote na jinsi mlivyomkaribisha kwa hofu na kutetemeka.

Inavutia. Namaanisha, kifungu hiki, kwa hofu na kutetemeka, kinatumiwa na Paulo pekee katika Agano Jipya. Kinatumiwa na Paulo pekee.

Katika 1 Wakorintho 2, mstari wa 3. Wafilipi 2, mstari wa 12, ambapo inawaambia Wakorintho pamoja kama jumuiya kutembea nje ya wokovu wao kwa hofu na kutetemeka. Sio watu binafsi. Inasema, tembea nje ya hofu yako.

"Yako" hapo ni wingi. Wokovu hapo ni umoja. Tembea wokovu wako, kwa pamoja, wokovu wao, kama kanisa, kwa hofu na kutetemeka.

Na pia limetumika katika Waefeso 6, mstari wa 5. Unaona, neno hili limechukuliwa na Paulo kutoka Agano la Kale lenyewe. Linaweza kumaanisha msimamo sahihi wa kibinadamu mbele ya ukuu wa Mungu unapokuja mbele za Mungu kwa hofu na kutetemeka, kama unavyosoma katika Zaburi 2, mstari wa 11. Au linaweza kumaanisha mwitikio wa mwanadamu kwa nguvu ya ulinzi ya Mungu.

Hapa kuna mwitikio wa Wakorintho kwa uwepo wa Tito katikati yao kama mjumbe wa mtume. Namaanisha, labda Paulo alikuwa akimaanisha Isaya sura ya 19, mstari wa 16, ambayo inarejelea hofu ya Misri ambayo Misri ingepata itakapogundua mkono wa Mungu ulioinuliwa. Lakini hofu na kutetemeka kwa Wakorintho hatimaye kulitokana na kumtambua Tito kama si tu mwakilishi halisi na mwenye mamlaka wa mtume bali pia walimtambua kama mjumbe wa kimungu.

Inashangaza kwamba Paulo alianza huduma yake huko Korintho kwa hofu na kutetemeka sana. Unaona kwamba katika 1 Wakorintho sura ya 2, mstari wa 3, kwa kutetemeka zaidi kwa sababu alijichukulia jukumu lake la ajabu mbele za Mungu. Kwa hivyo, sasa ilikuwa sahihi kwamba kutaniko la Korintho lililositasita pia lipate hofu na kutetemeka linapokabiliana na jukumu lake mbele za Mungu na jukumu lake kwa wale waliotangaza mapenzi ya Mungu kwao.

Namaanisha, tazama kile Paulo anasema hapa. Alikuwa na ujasiri, na ujasiri wake ulithibitishwa. Kwa hivyo, Paulo anaendelea kuwa na ujasiri nao.

Katika mstari wa 16, nafurahi kwa sababu nina imani kamili kwenu. Paulo anaanza tena mada ya furaha. Namaanisha, katika mstari huu, tayari unamwona akizungumzia furaha katika mstari wa 4, mstari wa 7, na mstari wa 13.

Ili kuthibitisha kwamba upatanisho wake na Wakorintho unafaa na unaridhisha, ninafurahi. Ninaweza kuwa na ujasiri kamili. Sasa anajikuta anaweza kuwategemea Wakorintho.

Namaanisha, hii ni hotuba ya kushawishi sana. Paulo ameweka msingi kwa makusudi kwa ajili ya maombi yatakayofuata katika sura ya 8 hadi 9. Katika sura ya 8 hadi 9, Paulo atazungumzia kuhusu ukusanyaji na utoaji. Kwa hivyo, katika sura ya 7, Paulo anamalizia kwa njia yenye nguvu na hotuba ya kushawishi, akiweka msingi kwa makusudi kwa yale yatakayofuata katika sura ya 8 na 9. Kwa hivyo labda tena, anatarajia ziara ya furaha badala ya, tofauti na ziara yake ya awali yenye uchungu.

Lakini ni kwa kiasi gani kujiamini kabisa kwa Paulo kuliwekwa vibaya? Naam, labda tutaona katika 2 Wakorintho 10-13 kwamba bado kulikuwa na matatizo ya kukabiliwa. Lakini angalau katika hatua hii, alikuwa na kujiamini kabisa. Hata hivyo, kuna vidokezo vikali katika Warumi vinavyopendekeza kwamba Wakorintho walisimama na kuunga mkono mkusanyiko wa Paulo.

Kwa hivyo, Paulo anamalizia sehemu ya kwanza ya waraka hapa kwa maelezo chanya sana. Chanya sana. Tunahitaji kuonyesha zaidi imani hii kwa wengine.

Hata hivyo, watu hawawezi kuwa msingi wa kujiamini huko. Msingi ni nguvu ya Mungu na hamu ya Mungu kujibu maombi hayo yanayotafuta utukufu wa Mungu na mema ya wengine. Ni muhimu sana kuona kile Paulo anachofanya hapa.

Hisia yake ya furaha imefungamana sana na ustawi kamili wa wale anaowajali kwa upendo. Iwe ni mtembezi mwenzake katika mistari ya 13-14 au waongofu wake katika imani katika mistari ya 15-16, imani ya Paulo kwa Wakorintho inatokana na uwazi wa moyo wake na maisha yake kwao. Pamoja na utendaji endelevu wa neema ya Mungu katika maisha ya Wakorintho.

Pia ana imani kuhusu mtazamo wao halisi kwake wakati ambapo hawakuingiliwa na ushawishi mbaya wa nje. Sasa walikuwa wazi kwa Paulo. Walimfungulia Paulo mioyo yao kwa upana kama vile Paulo alivyowafungulia moyo wake pia.

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Huu ni kipindi cha 8, 2 Wakorintho 7, Rufaa za Haraka.